

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Miroslava Janulíka, Marka Černocha, Petra Adama, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jiřího Štětiny, Jaroslava Holíka, Stanislava Berkovce a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 525)

Vláda na své schůzi dne 13. července 2015 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a vyslovila s tímto návrhem zákona **nesouhlas**, a to zejména z následujících důvodů:

1. Vláda se domnívá, že veškeré společensky škodlivé projevy jednání spočívajícího ve službě občana České republiky armádě Islámského státu či jiné teroristické organizace jsou postižitelné již podle současné právní úpravy, ať už pro trestný čin teroristického útoku, či pro jiný trestný čin, typicky z kategorie trestných činů proti životu a zdraví.
2. Vláda považuje za problematické použití pojmu „cizí činitel“ ve skutkových podstatách trestných činů podle § 321 (Služba v cizích ozbrojených silách) a podle § 409 (Styky ohrožující mír). Význam uvedeného výrazu je nyní vykládán pouze pro účely § 309 trestního zákoníku, jeho pouhé přenesení do § 321 trestního zákoníku s tím, že by v něm plnil stejnou funkci se stejným významem a dosahem, by bylo pro aplikační praxi značně komplikované. Navíc se vláda domnívá, že použití pojmu „cizí činitel“ v § 321 trestního zákoníku by způsobilo, že skutková podstata trestného činu služby v ozbrojených silách by byla konstruována příliš široce a nebyla by jasná hranice mezi jednáním, které by podle tohoto ustanovení bylo trestně postižitelné, a jednáním, které by již postižitelné nebylo. Absence zákonné definice předmětného pojmu by tak mohla vést k jeho až bezbřehé interpretaci, což vláda nepovažuje za žádoucí stav.

3. Vláda upozorňuje, že ustanovení § 321 počítá s kriminalizací služby v cizích ozbrojených silách pouze, pokud je tak činěno „v rozporu s jiným právním předpisem“, tj. s § 34 zákona č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon). Pokud by však byl stejný formální znak stanoven i ve vztahu ke službě v ozbrojených silách cizího činitele, nebylo by jasné, jaké projevy tohoto jednání by bylo možné považovat za rozporné s jiným právním předpisem, a tedy trestně postižitelné, a jaké nikoliv.